

JANHUSTEN JA JANHOSTEN SUKUSEURA RY

Jäsenlehti 50

Toukokuu 2014

KÄDESSÄSI ON NYT

**JANHUSTEN JA JANHOSTEN SUKU-
SEURA RY:N JÄSENLEHTI NUMERO**

50

**OLEMME JULKAISSEET 25 VUODEN
AJAN KESKEYTYKSETTÄ KAKSI JÄ-
SENLEHTEÄ JOKA VUOSI.
SUURET KIITOKSET KAIKILLE KIR-
JOITTAJILLE.**

J
a
n
h
u
s
e
t

Sisältö

Kutsu Peurungan	2
Puheenjohtaja palsta	3
Piirtäjäveljekset Vili	4
Miten tein sukukir-	5
Harrastuksia ennen	6-9
Titanic Hymni	10- 11
Henrikka ja Veera	12
Toimintakertomus	13
Sarjakuva	14
Janhusten ja Janhos-	15

KUTSU PEURUNGAN KESÄTAPAHTUMAAN

Janhusten ja Janhosten sukuseura ry järjestää kesätapahtuman Kylpylähotelli Peurungassa lauantaina 12.7. 2014 kello 12-16.

Paikka:Kylpylähotelli Peurunka, Peurungantie 85, 41340 LAUKAA

Puhelin: 020 751 6300, sähköposti: peurunka@peurunka.fi

Ohjelma:

12.00-13.00	Lounasruokailu, hinta 19 eur/hlö, kukin maksaa itse
13.00-13.15	Musiikkiesitys
13.15-13.45	Menneitä muistellen, katsaus ilmestyneisiin sukulehtiin
13.45-14.00	Vapaata keskustelua
14.00-14.15	Mahdollisuus vaatteiden vaihtoon
14.15-15.00	Lähtö etuovelta Museokorsuun, sukuseura maksaa opastuksen
15.00-16.00	Ohjattu Frisbeegolf, sukuseura maksaa ohjauksen

Yöpyminen: Sukuseura on varannut alustavasti huoneita sekä päärakennuksesta (2hh 79,50 eur/hlö/vrk, 1hh 129 eur/hlö/vrk) että huoneistohotellista (169 eur/1-4 hlö + aamiainen 7,50 eur/hlö). Yöpyjät varaavat itse huoneet sukuseuran kiintiöstä 12.6.2014 mennessä. Majoitus pitää perua esteen sattuessa viimeistään 10.6., jolloin ei tule peruumaksua.

Ilmoittautuminen: Ilmoittautuminen viimeistään 23.6.2014 mennessä puheenjohtaja Pentti Pöyhöselle tai sihteeri Leena Janhoselle. Samalla tieto siitä, osallistuuko frisbeegolfiin ja erityisruokavaliosta.

Tervetuloa Peurunkaan

Hallitus

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Kädessänne on nyt viideskymmenes sukuseuramme jäsenlehti, joita seuramme alkutaipaleella kutsuttiin myös nimellä tiedote. Jäsenlehti on ilmestynyt koko olemassa olonsa ajan kaksi kertaa vuodessa, joten tämä tarkoittaa sitä, että seuramme on nyt 25-vuotias.

Lehden muoto on vakiintunut mustavalkoiseksi kaksitoistasivuiseksi tai joskus kuusitoistasivuiseksi painotuotteeksi, johon toistaiseksi on saatu riittävästi sisältöä. Lehti on toiminut yhdyslinkkinä hallitukselta jäsenistöön päin pyrkien toteuttamaan varsinaisten sukukokouksien kulloinkin hyväksymiä toimintasuunnitelmia.

Tähän lehteen pyysimme lukijakunnan toimittamaan juttuja seuramme historiasta, tapahtumista tai ihmisistä. Täytyy sanoa, että tässä yhteydessä löytyi Janhusista ja Janhosista uusia piirteitä, eli ujous ja vaatimattomuus. Pyyntömme toi tasan yhden artikkelin, josta kirjoittajalle erityiskiitos, ja loput ovat hallituksen jäsenten tekemiä artikkeleita Hankasalmelta Niemisjärven ja Halttulan kylistä. Kun luette jälkimmäiset artikkelit, niin huomaatte, miten elämänpiiri on muuttunut 50 vuoden aikana samoilla seutukunnilla ja kyläyhteisöissä. Jäsenistö voi tietenkin kirjoittaa jatkossakin juttuja ja tarinoita, niitä suorastaan odotetaan.

Tänä vuonna kesätapahtumamme suuntautuu Laukaan Peurunkaan, jonne hallitus toivoo runsasta osallistujamäärää. Mutta muistakaa ilmoittautua, niin ruuan saanti on turvattu.

Tapaamisiin heinäkuun 12. päivänä Peurungassa.

Pentti Pöyhönen

Puheenjohtaja

PIIRTÄJÄVELJEKSET VILI JA VEIKKA

Helmikuun viimeisenä päivänä poikkesimme juttelemaan niemisjärveläisten kaksosten Vili ja Veikka Janhosen luokse. 13-vuotiaat nuoret käyvät Hankasalmen kirkonkylällä Kuuhankaveden koulun yläasteen seitsemättä luokkaa. Poikien äiti Katri toimii ala-asteella luokanopettajana ja isä Juha käy Vaajakoskella töissä metallialan yrityksessä.

Vanhemmat kertoivat, että Vili on luonteeltaan pohdiskelevampi ja Veikka taas eloisampi. Tämä näkyi jo pienenä, kun Veikka oppi kävelemään kymmenkuisena ja alkoi heti opettaa Vilille taidon alkeita. Pojat itse kertoivat, kuinka heillä usein on tapana ajatella samaa asiaa yhtä aikaa, mutta Veikka ehtii sanoa sen ensin ääneen. Koulussa menee ihan hyvin, mutta kummallakin on yksi oppiaine ylitse muiden: kuvaamataito.

Piirtämisen ja pelaamisen (pleikka, tietokone) lisäksi Vili ja Veikka harrastavat peltoautolla ja crossimopolilla ajelua. Lisäksi Veikka soittaa bassoa ja käy sunnuntaisin ratsastamassa lähitalilla. Vili piirtää jo neljättä vuotta kuvia luomansa hahmon Erkin elämästä. Kuvissa esiintyvät myös Erkin lemmikkikukko Hessu ja koira Roy. Tässä lehdessä on sarjakuvana eräs tapahtuma Erkin päivässä.

Lähiajan haaveena veljeksillä on saada pleikka 4 ensi kesäksi. Parin vuoden päästä on aika siirtyä opiskelemaan lukioon. Ammattikoulutus on jo valmiiksi mietittynä ja – yllätys, yllätys - kummallakin sama: graafinen suunnittelija. Se ala sopiikin hyvin näille taiteellisesti lahjakkaille nuorille.

Haastattelija Leena Janhonen

Hankasalmi

MITEN TEIN OMAN SUKUKIRJANI ISÄN SUVUSTA?

”Ei kannata hötkyillä” ja ”asioilla on tapana järjestyä” ovat useimmille tuttuja sanontoja. Ja jos ne johonkin pätevät, niin sukututkimukseen. Omakohtaisen kokemuksen pohjalta

haluaisin valaista sanontojen käytännöllisyyttä.

Aloitin sukututkimuksen 1980-luvunlopulla tilaamalla Hankasalmen kirkkoherranvirastosta tietoja isäni suvusta. Sitä ennen olin käynyt hautakivistä hakemassa hänen vanhempiansa tarkat nimet ja syntymäajat. Sukuhaudan puuttuessa sen vanhempia tietoja ei ollut saatavilla. Jonkin ajan kuluttua postissa tuli nippu nimiä ja syntymäaikoja 1700-luvulle asti, sillä suku on asustellut uskollisesti

samoilla seuduilla. Tiedonjano tuli sammutetuksi, kun vielä sain vastaavat tiedot äidin puolelta

Kangasniemestä ja Uudestakaupungista.

Sitten 1990-luvun alussa aktiiviset Janhuset ja Janhoset perustivat sukuseuran ja aloittivat varhaisten sukujuurien etsinnän asiantuntijan avulla. Siihen projektiin olivat jo hankkimani oman sukuhaarani tiedot oikein käyttökelpoiset ja tervetulleet. Sukukirjan valmistuttua käytössäni oli isäni sukutaulu aina Joroisten Paavo Janhuseen ja vuoteen 1541 asti. Paavon Heikki-pojan pojanpoika Heikki muutti Joroisista Hankasalmen Sauvamäkeen noin vuonna 1600 ja hänen poikansa Tapani edelleen Niemisjärvelle Janholaan. Kun Janholasta halottiin Mustakorpi 1800-luvun alussa, Aatami asettui asumaan sinne. Olen kuudetta sukupolvea hänestä.

Jokainen tajuaa, että pelkkä nimi- sekä syntymä- ja kuolinaikaluetelo ei ole kovin kiinnostavaa saati helppoa luettavaa. Siispä tuli mieleen halu saada tietoa myös synnyinpaikkani taustoista. Ja taas

olivat aktiiviset eläkeläiset olleet asialla. Vuonna 1998 julkaistiin Tauno ja Matti Janhosen toimesta kirja, joka käsittelee Hankasalmen kunnan Halttulan kylän talon nro 3 ja sen asutuksen historiaa. Eli juuri sitä, mitä olin halunnutkin tietää.

Samat henkilöt laativat vuonna 2006 valmistuneen kirjan Hankasalmen Pänkäläisten ja Makkosten suvuista 1600-luvulta tuohon vuoteen. Siitä selvisi, että isäni äidinäidinä oli Mikko Pänkäläinen Venekoskelta. Olin todella iloisesti yllättynyt näistä tiedoista.

Näiden kaikkien kirjatietojen hankkimisen jälkeen oma sukukirjaprojektini olikin hyvin pitkällä eli savolaisittain sanottuna aloittamista vaille valmis. Aloitin syöttämällä sukututkimusohjelmaan nimiä ja lukuja toinen toisensa perään. Ja pian minulla oli ajantasainen luettelo isäni suvusta vuodesta 1500 vuoteen 1970. Talohistoria asukastietoineen oli todella mielenkiintoinen, kun lopulta selvisi, että isäni oli korkeimman oikeuden päätöksellä vuodelta 1932 perinyt osuutensa velipuoliltaan, jotka olivat kuolleet keuhkotautiin parikymppisinä.

Päivittääkseni henkilötiedot 2000-luvulle otin yhteyttä serkkuihini palattuani lähes 40 vuoden

jälkeen pääkaupunkiseudulta takaisin Keski-Suomeen. Nyt sukukirjani on oikolukua vaille valmis painettavaksi. Toivon järjestäväni serkkutapaamiseen ensi kesänä ja pystyväni silloin antamaan

heille teoksen, josta löytyy oma kuva – lapsena tai vähän isompana. Silloin tämä projekti on aika lopettaa ja aloittaa uusi eli siirtyä äidin sukupuuhun. Siinä taidan joutua internetin pauloihin.

Leena Janhonen

Hankasalmi

HARRASTUKSISTA ENNEN JA NYKYISIN

Edesmennyt sukumme jäsen keskustellessaan kanssani ja muisteltuaan nuoruuttaan totesi, että se hän on vanhuuden ensimmäisiä merkkejä, kun alkaa muistella omaa nuoruuttaan. Itse muistan reilun 50 vuoden takaa asioita. Seuraavassa on kerrottu tältä ajalta muutamista harrastuksiin liittyvistä muistikuvista Keski-Suomesta.

Suomi alkoi toipua sodan koettelemuksista 1950-luvulla. Vaurauden vähitellen kasvaessa moottoripyörien ja autojen määrä lisääntyi liikenteessä. Toki kulkupelien ensisijainen käyttö liittyi työhön ja liikkumiseen paikasta toiseen. Nuorempi väestö järjesti autoilla mielellään epävirallisia kisoja auraamalla esimerkiksi talvella järven jäälle ratoja, jossa voitiin ottaa aikaa omasta ajosuorituksesta. Niemisjärven serkutkin aurasiivat radan jäälle useana talvena omaan ja kyläläisten käyttöön.

Mopedit eli mopot tulivat nuorisonkin käyttöön 60-luvulla. Mopot lisäsivät liikkumavapautta oleellisesti polkupyörään nähden. Kylällä oli kiasaa, että kuka sai viritettyä moponsa huikkeimpaan vauhtiin, joka piti tietenkin testata pienen kisan muodossa maantiellä. Koululaiset kulkivat kouluun polkupyörällä, kun heillä ei vielä ikä ja taskurahat riittäneet mopon omistajiksi. Polkupyörilläkin temppuilitiin ajamalla takapyörällä tai istumalla takaperin satulassa, joka onnistui muuttaman mustelman jälkeen kohtuullisella varmuudella. Järvisuomessa polkupyörä oli oiva väline matkata läheiseen uimarantaan lämpöisenä kesäpäivänä uimaan.

Veljeni ajaa haasteellisemmallalla tavalla polkupyörää

Hevoset toimivat maataloudessa ja metsätoissa pääasiallisena työjuhtana vielä 60-luvulla. Hevosmiehet järjestivät raveja harrastukseksi ja talvisin rekiajeluita omaksi ilokseen. Raviharrastus oli tuolloin varsin vireää Hankasalmella, josta oli seurauksena Suomen ainoa yksityinen ravirata. Tuohon aikaan ratsastusharrastus oli vähäisempää. Kerran vein sedän ison hevosen hakaan ratsastaen ilman satulaa ja havaitsin kyydin kovin epätasaiseksi ja epämiellyttäväksi.

män, pääosa vain kesäisin, mutta muutamat myös talvisin. Muistan toimineeni alakouluikäisestä alkaen keväisin soutajana, kun isäni laski, nosti tai kalasi veneestä käsin verkkoja. Isä ei ollut niin innostunut talvikalastuksesta, joten muutamana talvena pidimme naapurin isännän kanssa verkkoja jään alla. Kävimme kokemassa verkot kerran pari viikossa. Eräänä keväänä kevään tulon nopeus yllätti ja etsiskelimme verkkoja jäiden lähdettyä veneellä pitkin järveä yrit-

Kirjoittaja on uskaltanut hevoshakaan äksyn Leimun kanssa

Eipä ole tullut hevosen selkään sen jälkeen noustuakaan...

Maaseudulla järvisuomessa kalastus oli hyvin tavallinen harrastus ja se toi oman terveellisen lisänsä ruokapöytään. Jo ala- ja yläkouluikäisinä kävimme naapureiden lasten kanssa kesäisin mato-ongella läheisen järven rannoilla. Sitten kun meillä oli lupa lähteä myös soutuveneellä liikkeelle, niin kalansaalet parani, kun heitimme muutaman katiskan myös rantavesiin. Lähes kaikki naapurit kalastivat enemmän tai vähem-

täen muistella, että mihin rantaan ne loput jäät kulkeutuivat mahdollisesti verkot mukanaan.

Jutun kirjoittaja uudessa veneessä parempia soutukelejä odotellessa

Metsästys oli tyypillinen harrastus juuri maaseutuympäristössä. Riistaa oli kohtuullisesti saatavilla, joten usein metsämiehen ei tarvinnut palata tyhjin käsin takaisin. Alkusyksystä metsästettiin kyyhkysiä ja vesilintuja ja myöhemmin metsäkanalintuja sekä jäniksiä. Hirvenmetsästys ja erityisesti ”hervipeijaiset” olivat koko kyläyhteisön yhteinen tapahtuma. Nuoriso sai ensimmäiseksi aseeseen ilmakiväärin, jolla pääsi kokeilemaan naapurin nuorten kanssa käden ja silmän tarkkuutta tauluun ampuessa. Metsästysseurat järjestivät ampumakilpailuja ampumaradalla ja lisäksi joskus riistapolkukilpailuja. Aseina ampumaradalla käytettiin haulikkoa, hirvikiväriä ja joskus pienoiskivääriä.

Kansakouluun kuljettiin kävellen, polkupyörällä tai talvella hiihtäen. Oma koulumatkani lyheni talvisin alle puoleen, kun saatoin hiihtää suoraan järven yli. Koulukuljetukset alkoivat tuohon aikaan ja ne koskivat silloin oppilaita, joilla oli yli viiden tai jopa seitsemän kilometrin koulumatka. Hiihto oli suosittu harrastus kaiken ikäisille ihmisille ja mäenlasku nuorisolle. Kansanhiihdossa kilpailtiin kunnan eri kylien kesken laskemalla hiihtosuoritukset. Kevättalvella järjestettiin laturetkiä siten, että osanottajat olivat kouluikäisistä vanhuksiin. Joskus laturetki suuntautui

luontoon tai mäkeä laskemaan ja porukalla tehtiin kahvinuotio tai paistettiin makkaraa nuotiolla. Osanottajien kesken saatettiin arpoa jotain pieniä palkintoja, suksia, suksisauvoja tai elintarvikkeita, Monelle ikäiselleni hiihto on jäänyt mieluisaksi läpi elämän kantaneeksi harrastukseksi.

Elektroniikka kehittyi nopeasti 1950-luvun lopulta alkaen. Kehitys toi uuden ajanvietteen eli television yhä useampaan kotiin. Television alkutaipaleella saatettiin käydä istumassa naapurissa iltaa ja ihmettelemässä tuosta uutuudesta näkyviä ohjelmia. Transistoriradiot ja nauhurit kehittyivät voimakkaasti. Tämä mahdollisti musiikin mukaan ottamisen retkille ja autoon. Nauhurilla oli mahdollista äänittää radiosta mielimuusiikkia ja toistaa sitä useita kertoja. Beatles oli 60-luvun musiikki. Eräässä naapurissa rakennettiin voimakas vahvistin ja kaiuttimet kannettiin joskus ulos, niin musiikista sai ”nauttia” vähintään kilometrin päässäkin. Tanssilavat elivät tuolloin kultaaikaansa. Musikaalisimmat henkilöt soittivat viulua ja harmonikkaa kyläpelimanneina tai lauloivat soiton säestyksellä.

Naiset harrastivat paljon erilaisia kudontakäsistöitä. Pari sukupolvea sitten kudottiin kotona lapaset, villasukat ja villapaidat, jopa muutamat mummit vielä saattoivat kehrätä langatkin lampanvilloista lähtien. Kangaspuut olivat monessa taloudessa. Kangaspuilla kudottiin pyyheliinoja, pöytäliinoja, täkänöitä, poppanoita ja raa-nuja jopa ikkunaverhoja. Taitavimmat naiset kutoivat itse kankaat kansallispukuun ja lopuksi tekivät kankaasta sitten itse kansallispuvun. Naiset ompelivat paljon vaatteita myös ostokankaista. Mattojen kutominen oli niin helppoa työtä, että jopa miehet osasivat sitä tehdä. Naiset olivat aktiivisempia marjastajia, kasvimaiden hoitajia ja kasvihuoneviljelijöitä. Miesten puh-

niin valmiiksi kuin nykyisin. Ehkä tästä jäi aktiivista asennetta sen ajan nuorisolle koko elämäntaipaleelle. Työn ja harrastusten raja ei ollut niin selvä kuin nykyisin. Harrastuksia on nykyisin paljon ja ne erotetaan selvemmin vapaa-ajalle. Lapset otettiin harrastuksiin tai työhön mukaan jo nuorella iällä. Käsityöaidot ja itse tekeminen ovat jossain määrin tulleet uudestaan muotiin viime aikoina.

Risto Janhonen
Kirkkonummi

Tikkakisaa serkun kanssa 70-luvulla

detyöt keskittyivät huonekaluihin ja taloudessa tarvittaviin puihin työkaluihin jopa veneisiin.

Huomattavassa osassa harrastuksissa oli esillä hyötynäkökohta. Harrastusten tuotokset hyödyttivät taloudellisesti perhettä. Itse tekemisen meininki oli myös tunnusomaista tuolloin harrastukselle. Hiihtoladut tehtiin itse hiihtämällä ja luistinrata kolattiin lumettomaksi ennen luis-telua. Siihen aikaan yhteiskunta ei tehnyt asioita

TITANIC HYMNI

Sukuseuran marraskuisessa jäsenlehdessä nro 49 tunsin itseäni kohdistuvan vetoomuksen. Toivottiin havaintoja, joilla olisi liittymäkohtia suvun kirjoituksiin. Saavat olla hauskoja ja yllättäviä.

Minun havaintoni liittyvät nimenomaan samaisessa julkaisussa kerrottuun Joroisten kesätapahuttamaan. Kirkkokonsertissa lauloi ikätoverini Raimo Janhunen. Hän esitti mm. Titanic hymnin.

Puolivuotias isäni, Veikko Marttinen, muutti äitinsä Tyyne Dagmar os. Janhusen ja isänsä Wiljam Marttisen kanssa siirtolaiseksi Amerikkaan 1912 eli Titanicin uppoamisvuonna. Onnettomuus sattui keväällä, perhe matkusti loppuvuodesta. Mikä sai heidät tekemään näin uhkarohkean päätöksen, oliko matkaa mahdotonta perua? Perille selvittiin onnellisesti, mutta kohdalo riepotti perhettä myöhemmin enemmänkin.

Tyyne Dagmar (os. Janhunen) ja Wiljam Marttinen. Kuva 28.5.1911

Marttisten perhepotretti todennäköisesti
vuodelta 1912

Titanic hymniin sain tutustua ensi kertaa isäni hautajaisissa 1985. Pirteä, hyvissä voimissa oleva äitini hoiti suvereenisesti hautajaisjärjestelyt. Asuin tähän aikaan Keski-Euroopassa 10-vuotista ulkosuomalaisuuskauttani. Kyseinen hymni oli minulle, niin kuin monelle muullekin, täysin tuntematon. Se ei tuolloin kuulemma esiintynyt edes virsikirjassa.

Äitini valinta oli yllättävä. Mistä hän sai idean pyytää sellistä liittämään juuri tämän sävellyksen mukaan esitykseensä? Oliko se isälleni jotenkin tärkeä ja merkityksellinen, vetosiko melodia, vai oliko takana jotain muuta?

Äitini nukkui pois 2006. Nyt oli minun vuoroni järjestää hautajaiset. Tällä välin oli hymni tullut yleisemmin tutuksi. Kerrottiin sen päässeen jopa virsikirjaan. Noudatin järjestelyissä äitini viitoittamaa tietä. Katsoin Titanic hymnin muuttuneen tavallaan osaksi perheen perinnettä. Mysteerin piti jatkua! Niinpä ottaessani yhteyttä melko tunnettuun nuoremman polven sellotaiteilijaan sovimme ohjelman Titanicia unohtamatta. Kaikki tuntui selvältä. Kunnnes parisen päivää ennen hautajaisia seurakunnan kanttori otti yhteyttä ja halusi tietää, tarkoitinko todella esitettäväksi Titanic-filmissä tunnetuksi tullutta laulua!

En tiennyt nauraako vai itkeä. Luojan kiitos kanttori oli vanhempaa koulukuntaa. Olinkohan pyytänyt erehdyksessä Titanicin laulua. Joka tapauksessa; hauskaa ja yllättävää.

Maisu Schoultz

Turku

HENRIKA JA VEERA

Jäsenlehtemme erikoisnumeroon halusimme tuoda myös sukumme nuorten kuulumisia. Teimme sen haastattelemalla helmikuussa Hankasalmen Halttulan kylällä asuvia sisaruksia Henrikaa (15 v.) ja Veeraa (11 v.). Tyttöjen vanhempien Kimmo ja Hanna Janhosen karjatilalla on lypsylehmiä, pikkukarjaa, hevonen ja poni sekä koiria. Jäsenlehti on tuttu tytöille ja välillä siitä löytyy myös heille luettavaa.

Veera: Olen ala-asteen 5. luokalla. Koska omaa koulua remontoidaan, käyn koulua Venekoskella. Lähden kotoa siinä 20 minuuttia vaille kahdeksan ja kävelen puoli kilometriä risteykseen, mistä taksi vie Niemisjärvelle. Siellä täytyy odottaa Venekosken bussia vielä noin tunti. Koulu alkaa puoli kymmeneltä. Iltapäivällä taksi kuitenkin lähtee heti bussin tultua.

Meillä on ihan kiva luokka, vain 17 oppilasta eikä kiusaajia ole. Parhaita koulukavereitani ovat Milka ja Eveliina, joita tapaan myös viikonloppuisin. Eniten tykkään liikuntatunneista ja varsinkin jalkapallosta. Muita harrastuksia ovat ratsastus, leipominen, musiikin kuuntelu ja myös korttipelit. Nyt odotan kovasti talviloman alkua. Olemme ensimmäistä kertaa menossa Lappiin hiihtämään. Se vähän jännittää jo nyt. Tulevaisuudessa haaveeni on olla kokkina hienossa ravintolassa.

Henrika: Käyn yläasteen 8. luokkaa Hankasalmen

kirkonkylällä 25 km:n päässä. Matkoihin menee tunti aamuin ja illoin, mikä tekee koulupäivistä pitkiä. Hyvien kaverien kanssa koulu ja matkat tuntuvat kuitenkin ihan mukavilta. Alisan, Riikan, Elli-Noran ja parin muun koulukaverin kanssa meillä on myös yhteinen harrastus; pelaamme Niemisjärven Palloseuran C-tyttöissä jalkapalloa. Viime kaudella kisasimme paljon ja menestystäkin tuli – olimme Keski-Suomen toiseksi paras joukkue. Vapaa-aikana myös kuuntelen musiikkia ja vietän aikaa facebookissa.

Koulussa pidän eniten kotitalous- ja liikuntatunneista. Ensi vuonna pitäisi tietää, missä jatkaa peruskoulun jälkeen. Eläinallergia ja astma rajoittavat jonkin verran ammattivaihtoehtoja. Ehkä tulevaisuus liittyy jotenkin urheiluun tai sitten ei, kuvio ei ole vielä valmiina. Keväällä kuitenkin ajan mopokortin ja elokuussa pääsen Cheekin konserttiin Olympiastadionille. Tulevaisuudessa luultavasti asun jossain kaupungissa, mistä olen löytänyt sopivan työpaikan.

Haastattelija Leena Janhonen

Hankasalmi

JANHUSTEN JA JANHOSTEN SUKUSEURA ry

Toimintakertomus vuodelta 2013

Yleistä

Kertomusvuonna järjestettiin sukuseuran kesätapaaminen Joroisilla lauantaina 8.6.2013. Tilaisuuteen osallistui noin 30 henkilöä. Tapaamisessa käsiteltiin seuran toiminnan kehittämistä, osallistuttiin Raimo Janhusen 75-vuotis juhla-konserttiin Joroisten kirkossa ja vierailtiin Karhulahden kotiseutumuseossa.

Sukuseuran jäsenmäärä on vakiintunut hiukan yli 200 henkilöön.

Seuran talous on kunnossa.

Kokoustoiminta

23.03.2013: Hallituksen kevätkokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin edellisen vuoden toimintakertomus ja tilinpäätös. Sovittiin kesätapaamisen ajankohta, paikka ja ohjelma. Keskusteltiin jäsenlehden sisältökysymyksistä.

08.06.2013: Sukuseuran kesätapaaminen, tilaisuuteen osallistui noin 30 henkilöä.

05.10.2013: Hallituksen syyskokouksessa käsiteltiin sukukirjaan liittyviä asioita ja kuultiin kesätapaamisen kuulumiset. Keskusteltiin jäsenlehden juhlanumeron nro 50 sisällöstä.

Hallituksen jäsenet

Pöyhönen Pentti	puheenjohtaja
Janhonen Risto	varapuheenjohtaja
Janhonen Leena	sihteeri
Janhonen Tapio	rahastonhoitaja
Janhunen Matti-Pekka	jäsen
Janhunen Soile	jäsen
Kivelä Tiina	jäsen
Vesander Mirja	jäsen

Tiedotus

Kertomusvuoden aikana ilmestyivät jäsenlehden numerot 48 ja 49.

Sukuseuran kotisivuille on lisätty ajankohtaista tietoa ja poistettu vanhoja tietoja. Kotisivujen keskustelupalstan yhteydenotot ja kysymykset on ratkaistu. Kotisivujen käyttö on ollut vähäistä.

Vapaamuotoista keskustelua sukuseuran jäsenien kesken käytiin Facebook-sivulla. Kaikilla toiminnasta kiinnostuneilla on mahdollisuus julkaista ja muokata materiaalia sivulla. Sukuseuran Facebook-sivu perustettiin lokakuussa 2010 ja se on osoitteessa www.facebook.com/janhuset.janhoset.

Hallitus

JANHUSTEN JA JANHOSTEN SUKUSEURA ry

Hallituksen kevätkokous

Hallituksen kevätkokouksessa hyväksyttiin toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase vuodelta 2013, päätettiin kesätapahtumasta ja sovittiin

jäsenlehden sisällöstä.

Jäsenmaksu

Tämän lehden välissä on vuoden 2014 jäsenmaksun pankkisiirtolomake. Epäselvissä tapauksissa ota yhteys rahastonhoitaja Tapio Janhoseen. Jäsenmaksu on 10 euroa.

Jos osoitteesi on muuttunut tai virheellinen, ilmoita siitä rahastonhoitajalle.

Jos muutat asuinpaikkaa, muista

ilmoittaa siitä myös sukuseuralle.

Apuraha

Sukuseuran hallitus on päättänyt myöntää apurahoja sukututkimuksiin. Hallitukselle osoitetut perustellut hakemukset voi lähettää puheenjohtajan osoitteeseen.

Hallitus

Sukuseuran kotisivut

Osoitteemme on:

www.janhunen-janhonen.com

Facebook

Osoitteemme on:

www.facebook.com/janhuset.janhoset

Hallituksen jäsenten yhteystiedot

□ Pentti Pöyhönen, puheenjohtaja
Simolankatu 44, 33270 TAMPERE
Puhelin: 0400-634 767
Sposti: penttik.poyhonen@gmail.com

□ Risto Janhonen, varapuheenjohtaja
Nahkurinpiha 26, 02400 KIRKKONUMMI
Puhelin: 040-3346647
Sposti: risto.janhonen@elisanet.fi

□ Leena Janhonen, sihteeri
Lampelantie 9, 41490 NIEMISJÄRVI
Puhelin: 050-324 6113
Sposti: leena.janhonen@hankasalmelainen.com

□ Tapio Janhonen, rahastonhoitaja
Hyyrysentie 65, 41490 NIEMISJÄRVI
Puhelin: 040-865 1759
Sposti: at.janhonen@luukku.com

□ Matti-Pekka Janhunen, jäsen
Mällinkatu 23, 48600 KOTKA
Puhelin: 040-761 6588
Sposti: matti-pekka.janhunen@plusterveys.fi

□ Soile Janhunen, jäsen
Tervapurontie 2, 75500 NURMES
Puhelin: 050-412 1195
Sposti: soile.janhunen@oyk.fi

□ Tiina Kivelä, jäsen
Hiekkaharjuntie 1 A, 4660 JYVÄSKYLÄ
Puhelin: 0400-736 842
Sposti: tintti.kivela@gmail.com

□ Mirja Vesander, jäsen
Jänönkuja 2A 4, 40400 JYVÄSKYLÄ
Puhelin: 044- 510 4224
Sposti: mirja.vesander@kolumbus.fi

Julkaisija: Janhusten ja Janhosten sukuseura ry
Toimituskunta: Pentti Pöyhönen (päätoimittaja) ja
Risto Janhonen

Lehdelle tarkoitettu materiaali lähetetään päätoimittajan osoitteeseen.

Painopaikka: Tampereen Yliopistopaino, Tampere
Taitto: Nana Abruquah

**JANHUSTEN JA
JANHOSTEN
SUKUSEURA RY**

Simolankatu 44
33270 Tampere

2

<http://www.janhunen-janhonen.com>

<http://www.facebook.com/janhuset.janhoset>

